

Anotace

Diplomová práce se věnuje dějinám řádu v období mezi nástupem komunismu v Československu za dlouholetého a zkušeného velmistra a generála řádu Josefa Vlasáka až do jeho smrti v roce 1958, což bylo také první decennium totality s tvrdou proticírkevní politikou. Jedná se o jedny z klíčových let v dějinách řádu, který si již dvě generace od zlomového roku 1918 do skončení druhé světové války úspěšně nacházel místo v měnících se společenských a politických poměrech. Po únoru 1948 nastala změna, která po stránce vnější i vnitřní výrazně zasáhla řádový život, jenž byl státní mocí násilně likvidován. Na druhé straně se nový režim pro svou církevní politiku snažil využít vhodných osobností, mimo jiné i z řad křižovníků. Po Vlasákově smrti následovalo třicet let bez řádného ordináře.

Práce si klade za cíl ukázat, jakým způsobem se velmistr a ostatní členové řádu vypořádávali s nově nastolenými poměry lidově-demokratického zřízení, jak vypadala likvidace kláštera sv. Františka u Karlova mostu, co se dělo s členy řádu, jak si chránili svou řeholní a křižovnickou identitu, a to na základě archivních pramenů a publikovaných i nepublikovaných vzpomínek. Také bude představena forma, kterou se angažovali režimem využívání křižovníci.